

PROJEKTOVÝ DEN: LIDICE MEMORIAL (22. 3. 2013)

CÍL: Seznámit studenty formou prožitkové výuky s místy, která souvisí s nedávnou válečnou historií naší země.

VÝSTUPY: Prezentace na www stránkách Cibulí a školy, článek ve Vřískotu, výstava fotografií, pracovní listy.

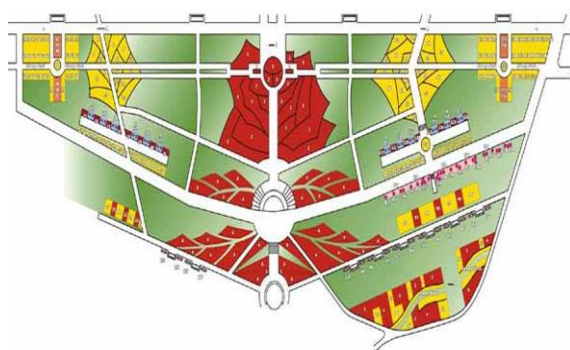
ZHODNOCENÍ: Projektový den splnil naše očekávání a studenti ho hodnotili kladně.

Dne 22. 3. 2013 jsme se vydali do Lidic. Sice jsme bloudili, ale s pomocí kolemjdoucích jsme cestu našli. Když jsme přijeli do Lidic, navštívili jsme muzeum s cca 8 minutovým úvodem v podobě filmu. Celá výstava byla velmi zajímavě udělaná. Na zdech byla jména lidí, kteří umřeli v Lidicích, ale taky těch, kteří přežili. Když jsme si výstavu všichni pořádně prohlédli a prošli, mohli jsme jít ven. Celá prohlídka trvala asi 3 hodiny a byla velmi zajímavá, poučná a hezká. Dozvěděli jsme se o lidické škole, lidickém kostele, růžovém sadu, hrobu mužů, památníku dětem a životu v Lidicích za války.

Růžový sad

Po válce celý svět věděl o osudu Lidic a všichni Lidicím chtěli nějak pomoci, proto v Anglii vznikl spolek s názvem „Lidice budou žít“, který vymyslel a založil Růžový sad. Tato myšlenka se šířila a všem se líbila. Velká Británie a některé další státy poslaly různé odrůdy nejkrásnějších a největších růží. Roku 1961 byl sad upraven a darované růže vysázeny doprostřed.

Mapa Růžového sadu:

	Růže mnohokvěté
	Růže velkokvěté
	Růže stromkové
	Růže miniaturní
	Růže pokryvné
	Růže pnoucí
	Růže sadové
	Trvalky
	Nízký stříhaný plot
	Trávník

Památník dětem

Na podstavci stojí 80 dětských soch (42 dívek a 40 chlapců), které koukají na hrob mužů. Nejmenšímu dítěti byl cca 1 rok, nejstarší byli mezi 15 – 16 lety. Ze 105 lidických dětí se po válce vrátilo pouze 17. Památník dětským obětem války zhotovila akademická sochařka Marie Uchytlová. V listopadu 2010 byla odcizena jedna socha holčička, která už je zase zpátky.

